

EXPUNERE DE MOTIVE

Prin Ordonanța Guvernului nr.66/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.408 din 26 august 1999, aprobată prin Legea nr.52/2000, România a aderat la Convenția cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961.

Finalitatea Convenției susmenționate o constituie, astfel cum rezultă în mod expres din preambulul acesteia, suprimarea cerinței supralegalizării diplomatice sau consulare a actelor oficiale străine, întocmite pe teritoriul unui stat contractant și care – din diferite motive: ocuparea unui loc de muncă, efectuarea de studii, derularea unor proceduri administrative etc. – urmează să fie prezentate pe teritoriul unui alt stat contractant.

În acest sens, Convenția prevede că singura formalitate care ar putea fi cerută pentru a atesta veracitatea semnăturii, calitatea în care a acționat semnatarul actului sau, după caz, identitatea sigiliului sau a ștampilei pe un act oficial străin, este aplicarea unei apostile eliberată de către autoritatea competentă, special desemnată de statul din care emană actul.

Potrivit art.1 din Convenție, sunt considerate acte oficiale:

a) documente care emană de la o autoritate sau de la un funcționar al unei jurisdicții a statului, inclusiv cele care emană de la ministerul public, de la un grefier sau de la un executor judecătoresc;

b) documentele administrative;

c) actele notariale;

d) declarațiile oficiale, cum ar fi: cele privind mențiuni de înregistrare, viza de investire cu dată certă și legalizări de semnătură, depuse pe un act sub semnătură privată.

Prin art.2 din Ordonanța Guvernului nr. 66/1999 – în conformitate cu prevederile art.6 paragraful 1 din Convenție – autoritățile române competente să aplice apostila au fost desemnate ca fiind:

- ministrul justiției pentru actele menționate la art.1 lit.a), c) și d) și, respectiv,
- ministrul afacerilor externe pentru actele oficiale prevăzute la art.1 lit.b).

Prin prezentul proiect de lege se propune modificarea art. 2 din Ordonanța Guvernului nr.66/1999, aprobată prin Legea nr.52/2000, în sensul schimbării autorităților române competente să aplice apostila, după cum urmează:

- Curțile de apel pentru actele menționate la art.1 lit.a), c) și d);
- prefecturile pentru actele oficiale prevăzute la art.1 lit. b).

Urmare acestei modificări, în competența celor două ministere ar continua să rămână la:

- Ministerul Justiției pentru supralegalizarea actelor oficiale întocmite pe teritoriul României și care urmează să fie prezentate pe teritoriul unui stat care nu a aderat la Convenția cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961;

- Ministerul Afacerilor Externe pentru:

- a) supralegalizarea actelor oficiale întocmite pe teritoriul României și care urmează să fie folosite în străinătate, în state cu care țara noastră nu are tratate sau convenții de asistență juridică în materie și pentru care nu există scutire de supralegalizare;

- b) supralegalizarea finală a actelor oficiale întocmite de autorități sau instituții din străinătate, din state cu care România nu are tratate sau convenții de asistență juridică în materie, care urmează a fi folosite în țara noastră și pentru care nu există scutire de supralegalizare;

Modificarea art. 2 din Ordonanța Guvernului nr.66/1999, aprobată prin Legea nr.52/2000 are la bază următoarele motive:

- descentralizarea acestui serviciu public, în folosul exclusiv al cetățenilor, în condițiile în care numărul mediu al cererilor de eliberare a apostilei se situează în jurul cifrei de 150 pe zi la Ministerul Justiției și aproximativ 450 pe zi la Ministerul Afacerilor Externe. Or, prin atribuirea competenței de aplicare a apostilei Curților de apel, respectiv prefecturi, s-ar ajunge la o repartizare teritorială uniformă a acestor cereri (aproximativ 10 pe zi pentru fiecare Curte de apel sau prefectură), cu consecința firească a apropierii de cetățeni a acestui serviciu, a reducerii cheltuielilor de transport (de la domiciliu până la sediul autorităților competente) pe care solicitanții trebuie să le suporte și a scurtării termenelor de rezolvare a solicitărilor, operativitate și accesibilitate;

- alinierea la practica, în această materie, promovată de majoritatea țărilor europene.

În acest sens, trebuie menționate cu titlu de exemplu, câteva din statele care au atribuit competența în această materie altor autorități decât Ministerul Justiției sau Ministerul Afacerilor Externe: în Franța – Curțile de apel; în Grecia – judecătoriile și prefecturile; în Finlanda – administrațiile juridice locale; în Spania – Curțile de apel; în Republica Federativă Germania – pentru actele emise de toate autoritățile federale și de tribunalele federale: Administrația Federală de la Koln, iar la nivel de land, actele administrative sunt apostilate de Ministerul de Interne; în Italia – Curțile de apel și prefecturile.

Față de cele prezentate a fost elaborat proiectul de Lege alăturat, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NASTASE